

til Arveladerens Afkom, hans Forældre og deres Afkom og hans Bedsteforældre og deres Børn (Arveladerens Onkler og Tanter), medens der i øvrigt ikke tillægges Slægten Arveret ifølge Loven.

Kommissionen har foreslaaet Livsarvingernes og Ægtefæl- lens *Tvangsarveret* bibeholdt i den nuværende Skikkelse, men har dog ment, at den frie Testationsret burde forøges fra en Trediedel af Efterladenskaberne til Halvdelen.

I Henhold til § 13 i Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 om Adop- tion arver *Adoptivbarn* som Ægtebarn, dog kan der i Adop- tionsbevillingen tages Forbehold om, at Adoptivbarnet ikke skal være Tvangsarving efter Adoptanten. Kommissionen har foreslaaet, at Tvangsarveretten for Adoptivbørn helt afskaffes.

Endvidere foreslaar Kommissionen indført et nyt Rets- institut, *Forlodsret*, hvortil Forbilledet har været svensk Rets Regler om Underholdsbidrag af Boet til uforsørgede Børn. Dette Institut gaar ud paa, at der til Børn, hvis Forældre er døde, inden deres Opfostring og Uddannelse er tilendebragt, i Forældrenes Bo skal udredes et særligt Beløb, der i For- bindelse med Barnets Arv er tilstrækkeligt til at give det Un- derhold og Uddannelse af samme Art og i samme Omfang, som afdøde kunde ventes at have villet give det, og disse Krav skal fyldestgøres forud for Udredelse af Tvangsarvelodder og Opfyldelse af testamentariske Bestemmelser.

Reglerne om *Testamente* er mere udførlige end Arveforord- ningens Bestemmelser. Kommissionen har herved i vid Ud- strækning taget Hensyn til den Fortolkning af disse Bestem- melser, der har fundet Sted gennem Retspraksis, og forskellige Tvivlsspørgsmaal er blevet løst. Men paa flere Punkter inde- holder Kommissionens Forslag Ændringer i Forhold til gæl- dende Ret; saaledes ophæves den sidste Rest af den ældre Konfirmationspraksis, som Arveforordningen har bevaret, og Testamentsvidnerne skal ikke ubetinget føres, medens derimod enhver Tilsidesættelse af Formforskrifterne skal medføre Testa- mentets Ugylldighed, naar Indsigelse fremsættes, selv om denne kun angaar selve Testamentets Form og ikke dets materielle Rigtighed. Nyer ogsaa Regelen om, at Testamenter, der træffer Bestemmelse om en Anvendelse af Midlerne, der aabenbart savner fornøftigt Formaål, er ugyldige, og at et Løfte om ikke at genkalde Testamente kun er gyldigt, naar det foreligger i Testamentsform.

Adgangen til at foreskrive *Baandlæggelse* er foreslaaet noget begrænset, og der er optaget nærmere Regler om Baandlæg- gelsens Virkninger og Maaden, hvorpaa den skal finde Sted, der dog i det store og hele er overensstemmende med nugæl- dende Ret, som denne er fastslaet gennem Retspraksis.